

IN MEMORIAM SZABÓ SÁNDOR

*Kifakult a jelen, csak a múlt eleven
Vérzik a szívünk, sohasem feledünk,
Emléked örökké él.*

*Emlékedet őrzi mind ki hű barát.
Elrabolt az ár élted hajnalán,
Fájdalmas szívünkből egy dallam kiált:
Miért vitt Téged el ez a rút világ?*

(Kronos)

Mint azt tudjuk és fájó szívvel vettük tudomásul barátunk, kollégánk, a Magyar Hadtudományi Társaság Műszaki Szakosztályának elnöke, Prof. Dr. Szabó Sándor ny. mk. ezredes 2015. május 16-án, életének 62. évében, rövid, de súlyos betegség következtében elhunyt.

Sanyi barátunk 1972-ben nyert felvételt a Kossuth Lajos Katonai Főiskola építőgépész műszaki szakára, melynek eredményes befejezését követően 1976-ban avatták tiszté. Első tiszti beosztásba az orosházi Műszaki Zászlóalj állományába került kinevezésre, ahol 1984-ig különböző beosztásokban teljesített szolgálatot.

1984-től 1987-ig a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia műszaki szakán folytatta tanulmányait, melyet kitüntetéses oklevéllel fejezett be.

Az Akadémia elvégzését követően, 1987-től kapcsolódott be a hazai katonai felsőoktatásba, amikor is – sikeres felvételi eljárás követően – áthelyezésre került az Akadémia Műszaki Tanszékének oktatói beosztásába. 1991-től, eredményes kutatómunkája, valamint tanszéki oktatói, kidolgozó tevékenysége alapján, az Akadémia vezetői a Műszaki Tanszék, tanszékvezető-helyettes beosztás ellátásával bízták meg.

1996-ban fél év időtartamban az IFOR misszió keretén belül a Magyar Műszaki Kontingens (Okucani) állományában, hadműveleti főtisztként teljesített külföldi katonai szolgálatot.

1997-98. között vezérkari tanfolyamon vett részt a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen.

2001-ben, az egyetem szervezeti átalakítását követően, a Műszaki Hadműveleti –harcászati Tanszék, valamint a Térképész és Katonaföldrajzi Tanszék összevonásával létrehozott Műszaki és Katonaföldrajzi Tanszék vezetésével bízták meg. 2003-ban, egy újabb szervezeti átalakítás során a Műveleti Támogató Tanszék állományába beépülő Műszaki szakcsoport vezetésére kérték fel. 2004-ben, az egyetem kétkaros átalakítását követően a Bolyai János Katonai Műszaki Karon megalakításra került Katonai Műszaki Tanszék, Továbbképzési szakcsoport vezetését bízták rá. 2007-es szolgálati nyugállományba helyezéseiig a Katonai Műszaki Tanszék, tanszékvezető-helyetteseként teljesített szolgálatot.

Nyugállományba helyezését követően haláláig a tanszéken további foglalkoztatására közalkalmazottként, a Műveleti Támogató Tanszék egyetemi tanáráként került sor.

A Katonai Műszaki Doktori Iskola tőrzstagja és a Katonai műszaki infrastruktúra kutatási területének vezetője volt.

Vezetői tevékenysége mellett az egyetemi felsőoktatásban és honvédtisztképzésben eltöltött, közel három évtizedes munkássága alatt tudományos és társadalmi funkciói száma jelentősen bővült. 1984-ben bevásztották az Akadémia Hallgatói Tudományos Diákköri Tanácsba,

melynek 1994-ig titkári funkcióját is ellátta. 1993-1995 között az Akadémia Pedagógiai Módszertani Bizottságának tagja volt. 1988-tól tagja volt a Kiss Károly Hadtudományi Klubnak. Alapító tagja volt a Magyar Hadtudományi Társaságnak, 1997-ig az MHTT Műszaki szakosztály titkári, 2003-ig elnökhelyettesi, haláláig elnöki tisztségét töltötte be. 1995-től a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületi, 1997-től a Magyar Földrajzi Társaság, 1998-tól a Magyar Professzorok Világtanácsának, és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Professzorok Tanácsának tagja volt. Megszűnéséig tagja volt a Fegyvernemi Állandó Munkacsoport Műszaki szekciójának is.

Folyamatosan részt vett a habilitációs eljárások, doktori védések, doktori szigorlatok bizottságainak munkájában. Az 1997/1998-as tanévben osztályfőnökként irányította az egyetem nappali doktori képzésén részt vevő doktoranduszok tevékenységét. 1997-től 2001-ig az egyetemen a Doktori Iskola „E” Alprogramtanács titkáráként segítette a doktorandusz képzés végrehajtását. 1998-tól 2004-ig tagja volt a Hadtudományi Kar Kari Tanácsának, valamint a kar Tudományos Tanácsának, és 2003-tól az egyetem Doktrinális Tanácsának. Részes volt az egyetem Doktori Iskolái szakmai képzési programjai és tematikai kidolgozásának.

1998-tól vezetésével kidolgozásra, majd folyamatosan fejlesztésre kerültek a Hadtudományi Kar Katonai Vezetői Szak Műszaki szakirányán folyó főiskolai szintű tisztképzés dokumentumai. 2001-ben irányítója volt a Műszaki és Térképész szakirányokon folyó alapképzés, valamint a katonaföldrajzi tantárgyak képzési struktúrája, tantárgyi programjainak felülvizsgálatának, korszerűsítésének, továbbá a kreditképzés feltételei megteremtésének. 2005-ben vezetésével kidolgozásra került a katasztrófavédelmi mérnök MSc szak szakindítási terve.

Az egyetem valamennyi képzési formájában voltak tantárgyai, tanítványai. Munkabírását, a tanítás iránti elhivatottságát jelzi, hogy tanévenként 4-500 tanórát tartott a hallgatóságának. Az akadémia oktatójaként haláláig szolgálta hazánk, az egyetem és jogelőd intézményeinek, a magyar és az egyetemes tudományosságunk ügyét.

Katonai, szakmai, oktatói tevékenysége mellett mindig szakított időt családjára, baráti kapcsolatai ápolására. Sem családtagjai, sem barátai, ismerősei nem tudtak úgy segítségért fordulni hozzá, hogy ne próbált volna meg eleget tenni a kérésnek, lett légyen az anyagi, szakmai vagy más jellegű. Hitvallása volt: **„Ha nem tudunk segíteni, akkor legalább ne ártsunk!”**

Temetésére – mint *„a Magyar Honvédség és a Nemzeti Közszerződési Egyetem halottjának”* – katonai tiszteletadás mellett 2015. június 08-án, Orosházán az *„Alsóvégi Temetőben”* került sor, ahol a szülőtől, a kollégától, a baráttól, az **„EMBERTŐL”** a gyászolók sokasága vett végső búcsút.

